Scris de Administrator
Duminică, 05 Aprilie 2015

Intrarea Domnului in Ierusalim, implinirea asteptarii mesianice

Pr. dr. Ciprian Florin Apetrei

Aici se aflau foarte multi iudei care se pregateau sa sarbatoreasca Pastele deoarece in acea perioada pentru evrei aceasta era cea mai mare dintre toate sarbatorile pe care le tineau. Pentru aceasta sarbatoare veneau iudei din toate colturile Imperiului Roman de atunci si umpleau dealurile din jurul Ierusalimului. Dupa moartea lui Irod Idumeul, in timpul domniei lui Arhelau, etnarh al Iudeii, Samariei si Idumeii, tara fusese sfasiata de razboaie civile si religioase care durau de 10 ani. In anul 6 d.Hr., Imparatul Octavian Augustus l-a destituit si a instalat in locul sau un procurator roman care isi avea resedinta la Cezareea Palestinei, insa an de an venea de sarba-toarea Pastilor la Ierusalim si statea in fortareata Antonia lipita de Templu pentru a asigura linistea si ordinea in cetate. Astfel, centrul lumii evreiesti, Templul si orasul Ierusalim, se gasea sub dominatia directa a unei puteri straine. Trupele romane erau peste tot si prezentau o forta amenintatoare.

Toata suflarea evreiasca astepta venirea lui Mesia

Pastele care comemora eliberarea evreilor din sclavia egipteana devenise in aceasta perioada de ocupatie romana si o sarbatoare solemna impregnata de semnificatii simbolice. In timpul acestei sarbatori, atmosfera din Ierusalim era animata de speranta si de promisiunea eliberarii. Mai ales in aceste zile, toata suflarea evreiasca astepta venirea lui Mesia pe care Il vedeau ca pe un eliberator de sub ocupatia romana. De aceea, dupa minunea Invierii lui Lazar iudeii vad in Mantuitorul Iisus Hristos pe Mesia Cel asteptat sa-i elibereze de jugul asupririi romane.

Referindu-se la acest episod, sinaxarul Duminicii Floriilor ne spune: "Copiii evreilor, si ei chiar, asterneau inaintea Lui haine si ramuri de finic; unii le aruncau, iar altii le purtau in maini si strigau, mergand inaintea Lui: "Osana, Fiul lui David, binecuvantat este Cel ce vine intru numele Domnului Imparatul lui Israel“.

In Scriptura Noului Testament toti Sfintii Evanghelisti (Matei 21, 1-11; Marcu 11,1-11; Luca 19, 29-38; Ioan 12, 12-18) ne vorbesc despre intrarea Domnului nostru Iisus Hristos in Ierusalim. In mod special, Sfantul Apostol si Evanghelist Ioan Teologul spune: "Deci, da marturie multimea care era cu El cand L-a strigat pe Lazar din mormant si l-a inviat din morti. De aceea L-a si intampinat multimea, pentru ca auzise ca El a facut minunea aceasta“ (Ioan 12, 17-18).

Din acest text intelegem ca aceasta primire triumfala pe care o fac iudeii Mantuitorului nostru Iisus Hristos a fost cauzata de minunea invierii lui Lazar care i-a determinat sa creada ca El este regele davidic pe care il asteptau si prin care nadajduiau sa dobandeasca eliberarea nationala. Invierea lui Lazar si intrarea Domnului in Ierusalim sunt strans legate intre ele, lucru vadit si de troparul Duminicii Floriilor cand spunem "Invierea cea de obste, mai inainte de Patima Ta adeverind-o, pe Lazar din morti L-ai sculat, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta si noi, ca pruncii, semnele biruintei purtand, Tie Biruitorului mortii cantam: Osana, Celui dintru inaltime, bine esti cuvantat Cel ce vii intru numele Domnului“. Referindu-se la aceasta legatura, Sfantul Chiril al Alexandriei spune: "Ieri, adica in sambata lui Lazar; sarbatorea Betania, iar astazi, adica in Duminica Floriilor, intreaga Biserica se bucura de prezenta sfanta. Ieri, Hristos daruia viata unui om, adica lui Lazar, iar astazi, El Insusi vine spre moarte. Ieri il invia pe mortul de patru zile, astazi vine in Ierusalim ca sa invieze din morti dupa trei zile“.

Hristos este ovationat ca Imparat in urma invierii lui Lazar

Printre multimile ce se aflau la Ierusalim s-au raspandit cu repeziciune minunea invierii lui Lazar si iminenta venire a Domnului Iisus Hristos in Ierusalim. De aceea, masele de oameni agitate se adunau pe drumurile ce mergeau spre portile orasului, unii taiau crengi de palmier si le asezau pe jos, altii isi intindeau hainele pe drum pentru ca Mantuitorul nostru sa calce pe ele amintind de ritualul pe care il practica poporul la primirea regilor de odinioara in Ierusalim. Cand Domnul nostru Iisus Hristos a intrat in Ierusalim calare pe asin era o atmosfera de entuziasm debordant. Era un gest al poporului de sfidare fata de autoritatea romana prin ovationarea regala a Domnului nostru Iisus Hristos. In fapt, asa cum spune Sfantul Evanghelist Matei, iudeii vedeau in El implinirea profetiei din Zaharia: Bucura-te foarte, fiica Sionului, veseleste-te, fiica Ierusalimului, caci iata Imparatul tau vine la tine drept si biruitor; smerit si calare pe asin, pe manzul asinei. (cap. 9, v. 9). Mantuitorul implineste intocmai aceasta profetie venind in Ierusalim intr-o smerenie deplina, in ciuda osanalelor si a primirii imparatesti pe care o face poporul evreu.

Referindu-se la acest episod, Sinaxarul ne spune: "Acest lucru s-a intamplat pentru ca Preasfantul Duh le-a miscat inimile lor spre lauda si slava lui Hristos. Prin stalpari, adica prin ramuri fragede, s-a aratat mai dinainte biruinta lui Hristos impotriva mortii, caci era obiceiul ca invingatorii in lupte sau razboaie sa fie cinstiti si insotiti in procesiuni triumfale cu ramuri de copaci verzi. Manzul de asina ne inchipuie pe noi, poporul care ne tragem din pagani. Hristos sezand pe manzul asinei si odihnindu-Se pe el este proclamat inaltator de trofee, biruitor si

imparat al intregului pamant“.

Bucuria iudeilor la intrarea Domnului Iisus Hristos in Ierusalim este justificata de speranta lor ca El ii va elibera din robia romana. De aceea, folosesc cuvintele: "Osana! Binecuvantat este Cel ce vine intru numele Domnului, Imparatul lui Israel!“ (Ioan 12, 13).

Imnul adresat Domnului arata ca Mantuitorul e slavit in cer si pe pamant

Cuvantul osana este ebraic si inseamna mantuieste (Sfantul Nicodim Aghioritul). El provine dintr-un Psalm al lui David, care era cunoscut iudeilor pentru ca se canta in sinagogi: "O, Doamne, mantuieste! O, Doamne, sporeste! Binecuvantat este cel ce vine intru numele Domnului; binecuvantatu-v-am pe voi din casa Domnului. Dumnezeu este Domnul si S-a aratat noua“ (Ps. 117, 25-27). Am putea spune ca iudeii au adaptat un cuvant liturgic la aceasta imprejurare. Referindu-se la acest cuvant Sfantul Grigorie Palama spune: "Osana reprezinta un imn adresat Domnului care inseamna mantuieste, iar intru cei de sus arata ca Hristos nu este slavit numai pe pamant, ci si de catre ingerii din cer“.

Chiar daca au auzit ca intreg poporul slavea pe Hristos, indignarea in randul arhiereilor, carturarilor si fariseilor a crescut cand i-au auzit pe copii strigand: "Osana, Fiul lui David!“ si au protestat inaintea Domnului Iisus Hristos Care le-a raspuns: "Au niciodata n-ati citit ca din gura copiilor si a celor ce sug Ti-ai pregatit lauda?“ (Matei 21, 15-16). Asa cum aminteste si Hristos, imnele de slava cantate de copii au fost prorocite in Vechiul Testament de regele David: "Din gura pruncilor si a celor ce sug ai savarsit lauda, pentru vrajmasii Tai, ca sa amutesti pe vrajmas si pe razbunator“ (Ps. 8, 2). Sfantul Grigorie Palama spune ca "acesti copii s-au aratat mari teologi, iar imnul lor a fost un imn teologic, chiar daca ei erau needucati si neinvatati“.

Astazi, suntem chemati si noi sa fim ca pruncii din Ierusalim si sa-L slavim pe Domnul nostru Iisus Hristos cu inima curata de copil pentru a ne face partasi si noi Ierusalimului Ceresc deschis noua prin Patima, Moartea si Invierea Sa. Acum, cand Hristos merge spre Patima, sa intensificam postirea noastra, atat trupeasca, cat si duhovniceasca, si sa fim alaturi de El in saptamana ce ne sta inainte, a Sfintelor Sale Patimiri, prin participarea la sfintele slujbe, aratand fidelitatea si dragostea, fata de El, a Sfantului Apostol si Evanghelist Ioan, pentru a ne face cu adevarat pe deplin partasi ai bucuriei Invierii Sale.

Sursa: http://ziarullumina.ro/spiritualitate/intrarea-domnului-ierusalim-implinirea-asteptarii-mesianice

Scris de Administrator
Duminică, 05 Aprilie 2015

Un Imparat smerit pentru lumea noastra

Pr. dr. Ciprian Florin Apetrei

Floriile reprezinta sarbatoarea Intrarii Domnului si Mantuitorului nostru Iisus Hristos in Ierusalim. Acest eveniment ne este prezentat de toti cei patru Sfinti Evanghelisti de la care aflam ca Mantuitorul Iisus Hristos a fost primit triumfal in Ierusalim ca urmare a minunii invierii lui Lazar, care fusese mort vreme de patru zile. De obicei, la sarbatorile mari, iudeii se adunau la Ierusalim din toate provinciile istorice ale Tarii Sfinte pe care le locuiau si in acelasi timp veneau si cei din comunitatea extrem de importanta a celor aflati in diaspora. Cu predilectie de sarbatoarea iudaica a Pastilor, Ierusalimul devenea o cetate neincapatoare pentru zecile de mii de iudei veniti din toate colturile Imperiului Roman pentru a fi prezenti la aceasta mare sarbatoare. De aceea, guvernatorul roman al Palestinei se deplasa de pe litoralul Marii Mediterane, din Cezareea, la Ierusalim, cu prilejul acestei sarbatori, alaturi de o parte din legiunile sale, pentru a asigura ordinea si a preintampina revolta poporului aflat sub ocupatie romana, dezamagit de starea sociala precara in care traiau majoritatea iudeilor din timpul Mantuitorului nostru Iisus Hristos si nadajduind in venirea unui Mesia dupa chipul si asemanarea regelui David, care sa refaca regatul acestuia de odinioara. Vazand invierea lui Lazar, au considerat ca Iisus Hristos este Cel Care poate sa le implineasca acest vis, de aceea Il primesc in chip triumfal in Ierusalim, vazand in El pe Cel Care le poate implini asteptarile lor mesianice legate indisolubil de lupta lor pentru eliberarea de sub autoritatea Imperiului Roman.

In ciuda primirii regale pe care o face poporul Domnului Iisus Hristos, intrarea Lui in Ierusalim se face in smerenie deplina, deoarece Hristos vine plin de dragoste, si nu ca un imparat efemer din lumea aceasta. Imparatia Sa nu are legatura cu gandirea si slava lumeasca, pentru ca este o imparatie a iubirii si a smereniei. Iisus Hristos intra in Ierusalim si in istorie in chip diferit fata de ceilalti imparati efemeri ai lumii acesteia. El nu vine ca un rege inconjurat de soldati pentru a schimba impreuna cu acestia o imparatie cu alta, ci vine in smerenie, saracie si simplitate pentru a ne face partasi prin Jertfa si Invierea Sa Imparatiei celei nepieritoare si vesnice cu ingerii in iubirea Preasfintei Treimi. Smerenia lui Hristos este expresia iubirii si simplitatii Sale care se vadeste printr-un fapt iesit din comun, acela ca cei mai mici din popor, si anume copiii, Il slavesc pe Hristos la intrarea Sa in templul din Ierusalim zicand: Osana, Fiul Lui David (Mt. 21,15), aratand astfel ca Duhul Sfant lucreaza asupra inimilor curate si neprihanite, punand in ele marturii ale adevarului mai presus de intelegerea celor mari, orbiti de pacatul mandriei. Primirea lui Hristos in Ierusalimul sufletului nostru se face cu inima curata de prunc, care se defineste prin smerenie si iubire neconditionata. Domnul nostru Iisus Hristos vine la noi astazi, de Florii, smerit, pe manzul asinei si ne asteapta ca sa Il primim nu doar cu buzele, slavindu-L si spunand: Osana, binecuvantat este cel ce vine in numele Domnului (Ioan 12, 13), ci mai ales sa Il primim in inima noastra prin marturisire curata si prin impartasirea cu cinstitul Sau Trup si Preasfantul Sau Sange, spre a avea parte de El si de Imparatia Sa cea vesnica.

Sursa: http://ziarullumina.ro/editorial/un-imparat-smerit-pentru-lumea-noastra

Informatii utile:

- Cine, cum si de ce asteapta Floriile? - Intrarea Domnului, MANTUITORULUI Iisus Hristos in Ierusalim.